

Špatná zpráva: Naše vozy mizí pod rukama skutečných profesionálů

Zpověď zločince

Martin patří do gangu zkušených zlodějů aut. Stejně jako jeho kolegové si i on přísně chrání soukromí. Aby také ne, vždyť jde o kšeft, ve kterém se točí milióny. A z přepychu do přítomí policejních cel se nechce nikomu. "Když jste dobří, za rok si vyděláte na dům a luxusní auto - legální, protože jen hlupák na sebe upozorní tím, že bude jezdit v kradeném autě. Chce to ale dělat tak maximálně tři čtyři roky. Pak vás začne znát hodně lidí, začnete mít profláklý ksicht a je to o průšvih. Málokdo s tím ovšem skončí. Je to tak lukrativní byznys, že v tom všichni vesele jedou dál," přiznává Martin.

Stejně jako řádné podnikání i krádeže aut procházejí vývojem. Na vlastní kůži to zná i Martin: "Kdysi to bylo živelné, z ciziny se vozilo cokoliv.

Dnes se krade na objednávku. Klient si přesně specifikuje, jakou chce barvu, typ, stáří, počet najetých kilometrů apod. Je to pro něj výhodné. Chcete třeba posledního golfa? Auťák dostanete od zloděje za 50 tisíc korun, dalších 50 tisíc vás budou stát papíry a 20 tisíc klempířina, aby fízlové na nic nepřišli. A vůz, který má cenu půl miliónu, máte za 120 tisíc." Zloději jsou přitom schopní ukrást prakticky cokoliv. Pochopitelně kromě automobilů, které u nás mají třeba jen jednoho zástupce. "Přejete si třeba bavoráka 850 CSI, který má speciální systém vstříků? Bez problému! Oficiálně, zdůrazňuji oficiálně, tady jsou dva takové vozy, jeden má lékař na pražské Bulovce. A vám, když se v branži trochu vyznáte, stačí zajít do správného bazaru na pražské Skalce, zeptat se na správného člověka a on vám řekne, abyste si pro vůz přijel v noci s líazkou." Na přímé krádeže má Martinův gang své specialisty. "Je několik způsobů, jak auťák ukrást. Ty nejubožejší jsou dlažební kostka do okna nebo vyháčkování, ale to dělají jen amatéři. Čistá prácička je přes klíč. Automobily, které se vyráběly zhruba do poloviny devadesátých let, měly klasické klíče se zoubky zvenku. Takže si vyhlédnete třeba golfa a jednoduše mu vytrhnete zámek. Jeden z kluků hlídá, jestli kolem nejede policie nebo majitel. Další kluk odnese zámek do auta opodál. V něm sedí profík, který z vlastního přineseného polotovaru klíče udělá za chvíli nový. Jak dlouho to může trvat? Tak tři minuty, nejdéle. Pak hned odjíždíte, samozřejmě na vlastních espézetkách a s vlastními papíry. Je to v noci, takže když vás chytne hlídka, řeknete, že se vám prostě někdo snažil dostat do auta a vyrval vám zámek. A aby policisté kontrolovali v noci čísla motoru, to jsem ještě nezažil." S novými typy klíčů, které mají zoubky zabudovány do těla klíče, je to horší. "Do takových aut se jde většinou přes centrálu. Za vytipovaným vozem jede druhý, ve kterém sedí kluk se čtečkou. To je speciální zařízení, které načte kód centrálu vyhlédnutého vozu. Ten je po odchodu majitele upravenou vysílačkou odblokován, často i s imobilizérem. A jste uvnitř. Startujete různými způsoby. Třeba strhnete závit spínačky a nastartujete obyčejnou dvoukorunou. Nebo nafoukáte na zámek dusík, praštíte do něj a

on se rozpadne. Pak stačí zručnému elektrikáři jen pár vteřin na to, aby nastartoval a odjel."

V hlavní roli dusík

Dusíkem se překonávají také klasická mechanická zabezpečovací zařízení, například zamykání zpátečky. "Vezmete dusík, který se u nás sice nesmí prodávat, ale v drogeriích ho v pohodě seženete, lehnete si pod auto a postříkáte zamykání zespodu. Pak to lehce křupne a je to. To samé je s pákou na volant." Přesto neplatí, že by zamykání zpátečky bylo špatnou investicí.

"Jasně, když budu mít vedle sebe dvě auta, jedno se zamykáním a druhé bez něj, vždy si vyberu to bez něj. Je to o počtu zabezpečovacích zařízení, které je třeba překonat. Máte méně práce a jste rychleji pryč." Jednoduchý prostředek - dusík - se používá i v případech, kdy je vůz střežený na dálku bezpečnostní agenturou. "Auto musí vydat signál, musí si pípnout. A je naše. Stačí na štěnici naprat kvanta dusíku a ono to všechno popraská." Dalším zařízením, které je třeba překonat, bývá alarm. "K smíchu.

Vytipujete si třeba bavoráka, otevřete násilím kapotu, vezmete kleště a odcvaknete sirénu. Ona si sice třikrát houkne, ale pak zmlkne. Lidé si zanádivají a je to.

Schovávat se během sirény? Nesmysl. Čím víc se ukrýváte, tím jste nápadnější. Jindy je zase jednodušší nechat majitele vozu, aby si alarm vypnul sám a usnadnil vám tak cestu. Stačí mu každých třicet minut kopnout do kola a spustit sirénu. Garantuji vám, že majitel auta je po pár hodinách tak otrávený, že alarm opravdu vypne." A pokud jsou zabezpečovací zařízení tak důkladná, že je na jejich překonání potřeba nebezpečně mnoho času? "Pak je vůbec nejlepší mít u sebe pět tisíc a zavolat odtahovku, protože za pět tisíc vám lidi odvezou, co budete chtít." Vypadá to jednoduše - pro majitele vozu téměř beznadějně. Přesto existují vozy, s nimiž mají zloději plné ruce práce. "Špatně se krade porsche, to je špica. Oříškem jsou nové bavoráky nebo subaru, to jsou dobře zajištěné vozy. Také Francouzi se v posledních letech hodně zlepšili. Dříve bývali jen štítkaři - jeden štítek na motoru, druhý na kastli teď přitvrdili. Zato koncernová auta Volkswagenu včetně škodovek, to je v pohodě. Stejně tak mercedesy, ty jsou pro zloděje jako dělané." Strach mají zloději ze speciálně upravených vozů. "Třeba systém SON-AUTO je pro nás velkým rizikem. To je elektronické zabezpečení, které vás prostě chytne. Počká si, až zasednete za volant, a pak vás v autě uvězní. Má speciální úpravu skel, takže nejdou jen tak vyrazit, a další vychytávky."

Výbava od policie

Z ulice putují kradené vozy nejrychlejší cestou do speciálních dílen. Transport mají na starosti nejčastěji samotní zloději, ale někdy jsou používány i jiné, velmi nápadité metody. "Teď byl třeba zopakován způsob, o kterém vím už z dob povodní na Moravě. Tehdy někdo potřeboval přivést tři čorky - dva golfy a jednoho passata. A tak si vzal liazku s

návěsem bílé barvy, vydával se za Červený kříž a tvrdil, že veze humanitární pomoc na Moravu. Myslíte, že ho někdo kontroloval? V Praze během povodní se stalo to samé. Od Vsetína sem přijel nákladník, který na první pohled vezl láhve s vodou dobrovolníkům. Jenže pod plachtou se ukrývaly tři kradené autáky. To je skvělý nápad a ten kluk dostal za převoz 150 tisíc na ruku." Využívání jsou prý i prodejní celníci. "Teď se třeba stalo, že přes Folmavu přejelo ve dvě ráno šest golfů těsně za sebou - všechno čorky z Německa. Pak na plný plyn dojely až do Domažlic. Měla to na triku parta z pražských Stodůlek, to je bašta pražských autářů." Když se kradený vůz dostane do klempířské dílny, nastává práce pro automechaniky-klempíře. "Když dostaneme auto vyrobené do zhruba poloviny devadesátých let, není s ním tolik práce. Nemá ještě tolik ochranných prvků. S modernějšími vozy je to horší. Na autech jsou pevné a plovoucí kódy. Pevné jsou neustále na stejných místech, třeba u bavoráků už řadu let. Plovoucí kódy můžete mít kdekoliv. Ovšem pokud máte chytrou knížku, neujde vám žádný detail."

Chytrá knížka je manuál, který automobilka dodává policii. V knize jsou přesně popsány kódy všech výrobních řad včetně přesného umístění na automobilu. Podle tohoto manuálu mohou kriminalisté snadno najít všechny kódy, včetně skrytých plovoucích, a stanovit, zda jde o čisté auto, nebo čorku. Ovšem má to jeden háček: "Policijům přišlo dvanáct knih. Jedenáct z nich máme my, lidi od fochu." Pevné kódy z kradených automobilů se nahrazují novými, které pocházejí většinou z bouraček. "Chcete třeba změnit číslo motoru u bavoráku? Jednoduše vezmete starý motor s legálním číslem, z bloku motoru vyjmete střeva a nahradíte je vnitřkem kradeného motoru. Jasně, je to víc práce, ale nikdo vám nic nedokáže. Výhodou bavoráků totiž je, že mají stále stejné bloky motorů. Avýrobní číslo je právě na nich." Plovoucí kódy jsou většinou k vozu přivařeny nebo přinýtovány.¹ "Šikovný klempíř to má za chvíli hotové. Jen je problém s tím, že automobilka BMW dává do kódů a nýtků i speciální znaky, třeba tečku se znakem BMW. Na to musíte mít vybavu. Jak ji seženete? Jednoduše, z oficiálních servisů. Oni ty věci mají a po opotřebenosti je musejí vyřadit. Měli by je mechanicky zničit. A nebo je mohou za 20 tisíc prodat mně. Co myslíte, že udělají?" Před zloději neobstojí ani vozy Škoda, mimochodem nejkradenější auto u nás. "Škodovky mají asi sedm kódů. Jasně, jsou nejkradenější, ale jdou buď na náhradní díly, nebo na export. Třeba fabii ukradne na ježdění jen šílenec, protože to je aerodynamicky zmršené auto a po 30 tisících je zralé na renovaci spodku. Navíc má vyzařovák ve střeše. To je zařízení, že přejedete čtečkou přes střechu a zjistíte, co je to za vůz. Je navařené zespoda na střechu, takže strhnete obložení a sundáte ho, ale musíte místo něj navařit nové, legální, a to je práce navíc." Na českých silnicích jezdí podle Martina statisíce kradených automobilů. Většinou jde o vozy vyrobené přibližně do roku 1995. "Mladší automobily se vyvázejí, protože mají tolik ochranných znaků, že na domácích silnicích mohou být odhaleny. Nejčastěji se exportují do Polska, i když tam policie po čorkách v poslední době tvrdě jde, do Ruska, na Ukrajinu a do Bulharska. To je výborná lokalita, kde se k zákazníkům

chovají férově. Na autech je napsáno: Ukradeno v Německu, Ukradeno v Česku, takže kupující přesně ví, kam s autem nesmí, protože by ho hned odhalili."

Čorky i na internetu

Cesta kradeného vozu do zahraničí je přitom podle Martina velmi jednoduchá. Chce to ovšem známé na celnici. "Funguje to tak, že v Čechách ukradnete auto a chcete ho odvézt kupci třeba do Polska. Nejdříve autu opatříte německé papíry. Zajdete za známým celníkem a on vám vyplní průvodku na tranzit, že vyvážíte legální automobil z Německa do Polska přes naše území. Zároveň složíte jistinu cla, třeba 20 tisíc. Pak auto papírově přivezete do Čech, ono tady samozřejmě fyzicky stále je. U nás uděláte papírově opravu a vyjedete s autem do Polska. Stát vám pak jistinu zase vrátí." S kradenými automobily se přitom vesele obchoduje i na internetu. Lidé z branže mají dokonce internetovou schránku, na které se čorky točí jako rohlíky na pultech supermarketů. "Funguje to tak, že si u nás někdo objedná třeba mercedes. Kluci mu ho ukradnou, ale on se cukne a neodebere ho. Co s tím? Kluci dají popis auta i s cenou na stránky a on už se jim někdo ozve. Třeba čorkař z druhého konce republiky, který má papíry na podobné auto a měl by i kupce." Pro člověka z ulice už není tak jednoduché koupit kradený vůz. Tedy pokud ho nepořídí v dobré víře v autobazaru jako zcela čisté. "Musíte mít nějakého známého. Každopádně než auto dostanete, docela si zařídíte. Na schůzku s penězi musíte vždy sám. Jste na mobilu, do kterého vám kluci říkají instrukce. Nejdříve jedete třeba do Kladna. Pak vám zavolají, abyste jel do Průhonice, pak na výpadočku na sever. Během těchto cest si vás oklepnou, jestli jste skutečně sám, jestli vás někdo nesleduje apod. Až pak dojde k setkání, vy zaplatíte a dostanete klíčky a papíry. O klucích se nic nedozvíte a jejich číslo mobilu je vám taky k ničemu. Máme ve skladu asi sto přeplacených SIM karet s novým telefonním číslem a pětistovkovým kupónem. Na každou akci používáme číslo, které pak hned zahodíme. Zisk z kšeftu nám to bohatě vynahradí..." Krádeže osobních automobilů patří podle odborníků k největší metle lidstva. Nejinak je tomu i u nás. "Jen v loňském roce bylo na území České republiky ukradeno více než 22 tisíc automobilů. Z toho vyplývá, že každé dvě hodiny je u nás ukradeno pět vozidel," říká Jiří Popek z Policejního prezidia ČR. Přesto může být alespoň malou náplastí na bolístku motoristů fakt, že počet krádeží po boomu na začátku devadesátých let klesá. Důvodem je to, že trh se už ustálil a lidé jsou obezřetnější a snaží se své vozy lépe ochránit. "Těžiště zájmu o kradené vozy se proto stěhuje více na východ, především do bývalých států Sovětského svazu a Jugoslávie," vysvětluje Jiří Popek.

Podvody s leasingem

Pašeráci používají tři hlavní trasy. Nejfrekventovanější je severovýchodní cesta - do Polska a dále pak do Běloruska, Litvy, Ruska a na Ukrajinu. Druhou exponovanou trasou je východní cesta - na Slovensko, odtud na Ukrajinu nebo do Polska. Už méně frekventovaná je jihovýchodní cesta - přes Slovensko a Maďarsko do států bývalé Jugoslávie, do Bulharska a někdy i do Turecka a dál.

Kriminalisté však mají signály i o dalších trasách, například přes Německo a Finsko do Ruska. Samostatnou kapitolou jsou pronájmy automobilů legitimním způsobem (zloděj si na falešné doklady najme automobil, který převezde do ciziny) a především leasingové podvody. Odborníci odhadují, že z celkového počtu ukradených automobilů jde zhruba o 40 procent takových případů. To ostatně potvrzuje i člen zlodějského gangu Martin. "Například většina ukradených fabií byla leasingovým podvodem. Protože to je přesně typ auta, které se vám na kšeft nevyplatí ukrást," říká rezolutně.

Deset nejkradenějších značek automobilů v ČR

1. Škoda 7868
2. Volkswagen 2800
3. Fiat 1237
4. Audi 1186
5. Peugeot 1184
6. Renault 1049
7. Ford 945
8. Mercedes 731
9. Opel 611
10. BMW 526

Celkový počet zcizených dvoustopých vozidel 22 139

Zdroj: Policejní prezidium ČR